

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 1T/79/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3619010213
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Radoslav Smatana, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2019:3619010213.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske samosudcom Mgr. Radoslavom Smatanom, PhD. v trestnej veci obžalovaného N. V. pre zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 20.11.2019, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

N. V., nar. XX.XX.XXXX v R., trvale bytom D., M. I. XXX/XX, slobodný, invalidný dôchodca, t. č. v ÚVTOS Banská Bystrica - Kráľová,

je v i n n ý, ž e :

dňa 20.06.2019 v čase okolo 11:30 hod. po prechádzajúcich nezhodách s poškodenou Y. I. prišiel pod vplyvom alkoholu do Centra sociálnych služieb v Partizánskom na ul. H. XXX/XX, na prvé poschodie k izbe č. XX, ktorú užívala poškodená Y. I. na základe zmluvy o poskytovaní sociálnej služby, následne poškodená Y. I., nar. XX.XX.XXXX, ktorá išla do svojej izby z toalety na chodbe vyzvala obžalovaného N. V., aby sa neopovážil ísť ku nej na izbu, obžalovaný však túto výzvu poškodenej nerešpektoval, otvoril dvere na izbu a poškodenú sotil rukami do izby, neoprávnene vnikol do izby, ktorú užíva poškodená Y. I., nar. 01.XX.XXXX, kde do poškodenej opakovane sotil rukami, na čo poškodená spadla na posteľ na chrbát a ihneď na to k poškodenej pristúpil a rukou ju začal škrtiť na krku a pritom sa poškodenej vyhrážal slovami "zabijem ťa" a vulgárne jej nadával, načo sa poškodená snažila odtlačiť mu ruky, čo sa jej nepodarilo a v obave o život a zdravie začala kričať o pomoc, na čo obžalovaný uvoľnil zovretie krku poškodenej a poškodenej sa podarilo vyšmyknúť a ujsť z izby, čím uvedeným konaním vzbudil u poškodenej Y. I. dôvodnú obavu o jej život a zdravie, že svoje vyhrážky naplní, pričom uvedeným konaním jej nespôsobil žiadne zranenia, ktoré by si vyžiadali lekárske ošetrenie,

t e d a :

neoprávnene vnikol do obydľia iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - násilím a voči chránenej osobe - osobe vyššieho veku,

inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu,

č í m s p á c h a l :

zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d/ Trestného zákona a na § 139 ods. 1 písm. e/ Trestného zákona v spojení s § 127 ods. 3 Trestného zákona,

prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 194 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l/ Trestného zákona, § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 5 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona per analogiam na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 44 (štyridsaťštyri) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona súd obžalovaného pre výkon tohto trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Trestného zákona súd obžalovanému ukladá ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Partizánske podala dňa 16.09.2019 na tunajšom súde obžalobu pod č.k. Pv 231/19/3305-35 na N. V. pre zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d/ Trestného zákona a na § 139 ods. 1 písm. e/ Trestného zákona v spojení s § 127 ods. 3 Trestného zákona v súbehu s prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je to uvedené v predmetnej obžalobe.

Vo veci súd nariadil termín hlavného pojednávania na deň 20.11.2019, na ktorom obžalovaný po zákonom poučení urobil v súlade s § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku vyhlásenie, že je vinný zo skutku uvedeného v obžalobe a svojho konania úprimne ľutuje. Následne samosudca postupom podľa § 257 ods. 5 Trestného poriadku, v súlade s § 333 ods. 3 písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. g/, písm. h/ Trestného poriadku zistil otázkami či obžalovaný:

- rozumie z čoho je obžalovaný,
- bol poučený o svojich právach najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby,
- rozumie právnej kvalifikácii skutkov,
- vie, aká je trestná sadzba za tieto trestné činy ako aj to, že už bol v minulosti odsúdený za zločin v trestnej veci OS Prievidza, sp. zn. 3T/214/2007, ktoré odsúdenie nie je zahladené a preto u neho prichádza do úvahy použitie ustanovenia § 38 ods. 5 Trestného zákona a úprava trestnej sadzby najprísnejšie trestného činu, teda zločinu porušovania domovej slobody, kedy sa zvyšuje spodná hranica trestnej sadzby o jednu polovicu a upravená trestná sadzba je 66 mesiacov až 96 mesiacov,
- sa dobrovoľne, z vlastnej vôle priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v obžalobe kvalifikuje ako zločin porušovania domovej slobody v súbehu s prečinom nebezpečného vyhrážania.

Nakoľko obžalovaný na všetky položené otázky odpovedal kladne (áno), súd po predchádzajúcom vyjadrení prokurátorky a obhajcu obžalovaného podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku jeho vyhlásenie prijal a dokazovanie v rozsahu, v akom sa priznal k spáchanému skutku nevykonal a vykonal iba dôkazy súvisiace s výrokom o treste a ochrannom opatrení.

Súd vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie v zmysle § 268 ods. 2 Trestného poriadku oboznámením podstatnej časti znaleckého posudku MUDr. Segedu zo dňa 09.08.2019 z č.l. 125-142, podľa § 269 Trestného poriadku čítaním listinných dôkazov, a to zápis o dychovej skúške z č.l. 147, výpis z ústrednej evidencii priestupkov z č.l. 203-208, lustrácia v CDB z č.l. 225-228, lustrácia ZVJS z č.l. 230, odpis z registra trestov z č.l. 242-243 a oboznámením podstatného obsahu spisov Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/52/2019 a sp. zn. 3T/214/2007.

Súd na základe takto vykonaného dokazovania, po právnej stránke konanie obžalovaného popísané vo výrokovej časti tohto rozsudku kvalifikoval (v zhode s obžalobným návrhom prokurátorky) ako zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d/ Trestného zákona a na § 139 ods. 1 písm. e/ Trestného zákona v spojení s § 127 ods. 3 Trestného zákona v súbehu s prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1

Trestného zákona. Z hľadiska zavinenia obžalovaný konal v priamom úmysle, nakoľko bolo preukázané, že chcel porušiť zákonom chránený záujem.

Zo záverov znaleckého posudku MUDr. Viktora Segedu, znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria zo dňa 09.08.2019 okrem iného vyplýva, že obžalovaný je závislý od alkoholu, ide o terminálne štádium závislosti s rysmi degradácie osobnosti. U obžalovaného sa nejedná o chorobný sklon k požívaniu alkoholu ani iných psychotropných látok, obžalovaný požíva alkohol z vlastnej vôle a vlastným zapríčinením. Požívanie alkoholu nemalo forenzne významný vplyv na páchanie predmetnej trestnej činnosti obžalovaným. Obžalovaný v rozhodnom čase netrpel duševnou poruchou alebo duševnou chorobou v pravom zmysle slova, t.j. žiadnou psychózou. Obžalovaný bol v stave prostej alkoholovej opojenosti, do ktorej sa uviedol z vlastnej vôle a vlastným zapríčinením. Obžalovaný bol v rozhodnom čase schopný rozpoznať protiprávnosť svojho konania a vedel svoje konanie ovládať. Zo psychiatrického hľadiska pobyt obžalovaného na slobode nie je nebezpečný pre spoločnosť, avšak z vlastnej vôle a vlastným zapríčinením sa menovaný môže dopúšťať trestnej činnosti. Znalec aktuálne navrhol obžalovanému uložiť ochranné protialkoholické liečenia ambulantnou formou. Obžalovaný je schopný chápať zmysel trestného konania.

Zo zápisu o dychovej skúške (č.l. 147) vyplýva, že obžalovanému bola dňa 20.06.2019 o 11:56 hod. nameraná hodnota 1,37 mg/l alkoholu v dychu.

Pri hodnotení osoby obžalovaného súd zistil, že je slobodný, invalidný dôchodca, má jednu vyživovaciu povinnosť (13-ročná dcéra). Z lustrácie v systéme ZVJS vyplýva, že v súčasnosti je vo výkone trestu odňatia slobody v trestnej veci Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/52/2019 v ÚVTOS Banská Bystrica - Kráľová (od 16.07.2019 do 16.03.2020). Podľa výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR bol doteraz devätnásťkrát postihnutý v priestupkovom konaní za rôzne priestupky (proti občianskemu spolunažívaniu, proti majetku a neoprávnený vstup do vyhradeného obvodu ŽSR). Z pripojených spisov Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/52/2019 a sp. zn. 3T/214/2007 ako i z odpisu z registra trestov vyplýva, že do súčasnosti bol obžalovaný desaťkrát súdom trestaný pre rôznu trestnú činnosť i nepodmienečným trestom odňatia slobody. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza č. k. 1T/52/2019-61 zo dňa 16.05.2019, právoplatným dňa 07.06.2019, za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zároveň bolo rozhodnuté o nároku na náhradu škody. Zo spisu Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/214/2007 vyplýva, že obžalovaný bol rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. 3T/214/2007-414 zo dňa 01.12.2010 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 3To/39/2011-477 zo dňa 19.05.2011 uznaný vinným v bode 1 rozsudku z trestného činu lúpeže podľa § 234 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v súbehu s trestným činom vydierania podľa § 235 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. a v bode 2 rozsudku zo zločinu úverového podvodu formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona a bol za to odsúdený k súhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 99 mesiacov na výkon ktorého bol zaradený do I. NVS. Súd zároveň podľa § 35 ods. 3 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/38/2008 zo dňa 25.02.2008, právoplatný dňa 05.03.2008, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Pri uložení druhu a výmery trestu súd vychádzal zo zásad ukladania trestov uvedených v ustanovení § 34 Trestného zákona, pričom prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, na osobu páchatela, ako aj možnosti jeho nápravy, nakoľko trest musí mať v prvom rade prevýchovný účinok. Súd prihliadol tiež na to, že trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Pri ukladaní trestu obžalovanému súd prihliadol na pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona a u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l/ Trestného zákona (priznal sa k spáchaniu žalovaného skutku a tento úprimne oľutoval) a dve priťažujúce okolnosti v zmysle § 37 písm. h/ Trestného zákona (spáchal viac trestných činov) a v zmysle § 37 písm. m/ Trestného zákona (bol už za trestný čin odsúdený), pričom v takom prípade dochádza v zmysle § 38 ods. 4 Trestného zákona k zvýšeniu dolnej hranice sadzby trestného činu najprísnejšieho o 1/3. Navyiac u obžalovaného súd zistil, že tento už v minulosti bol odsúdený za

zločin (vo veci OS Prievidza sp. zn. 3T/214/2007) a toto odsúdenie nebolo u neho zahladené, preto u neho bolo potrebné aplikovať ustanovenie § 38 ods. 5 Trestného zákona, čím došlo k zvýšeniu dolnej hranice trestnej sadzby najprísnejšieho zo zbiehajúcich sa trestných činov (v danom prípade zločinu porušovania domovej slobody) o jednu polovicu (upravená trestná sadzba 66 až 96 mesiacov), pri postupe podľa § 38 ods. 5 Trestného zákona sa potom nepoužije ustanovenie § 38 ods. 4 Trestného zákona. Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie o vine, ktoré súd prijal, súd v súlade so závermi Stanoviska Trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Tpj 55/2016 per analogiam aplikoval ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu tak, ako by to mohol urobiť i prokurátor v dohadovacom konaní (nová upravená trestná sadzba 44 mesiacov až 96 mesiacov). Tento postup súdu zároveň bránil tomu, aby mohla byť obžalovanému priznaná i poľahčujúca okolnosť v zmysle § 36 písm. n/ Trestného zákona. Nakoľko obžalovaný svojim konaním naplnil znaky skutkových podstát dvoch trestných činov (prečinu a zločinu spáchaným v jednočinnom súbehu), pričom najprísnejšie trestným z nich bol zločin porušovania domovej slobody, súd ukladal úhrnný trest podľa § 194 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 5 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona per analogiam vo výmere 44 mesiacov nepodmienečne (na spodnej hranici upravenej trestnej sadzby v zmysle § 39 ods. 4 Trestného zákona), ktorý trest považoval za primeraný s ohľadom na závažnosť spáchaných trestných činov, na ich následok, ako aj na osobu páchatela, spôsob spáchania predmetného skutku a na postoj páchatela k spáchanej trestnej činnosti. Súd zohľadnil vyhlásenie obžalovaného o vine za spáchaný skutok a jeho kritický postoj k spáchanej trestnej činnosti, čím neodvolateľne prijal vinu za skutok mu obžalobou kladený za vinu, ktorý nemôže napadnúť riadnym opravným prostriedkom, ktoré premietol do uloženého trestu. Súd tiež vzhliadol na predchádzajúcu trestnú minulosť obžalovaného, ktorý bol do súčasnosti desaťkrát súdom trestaný i nepodmienečným trestom odňatia slobody, prihliadol i na skutočnosť, že bol devätnásťkrát postihnutý za priestupok. Prihliadol i na skutočnosť, že obžalovaný má vyživovaciu povinnosť voči neplnoletej dcére. Vyhodnotiac všetky tieto okolnosti má preto súd zato, že úhrnný trest odňatia slobody na spodnej hranici novo upravenej trestnej sadzby v dostatočnej miere spĺňa požiadavku nielen represie, ale aj individuálnej, či generálnej prevencie a aj zložku výchovnú. Pre výkon trestu súd obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko už bol v predchádzajúcich desiatich rokoch pred spáchaním predmetného skutku vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Súd obžalovanému tiež v zmysle § 73 ods. 2 písm. d/ Trestného zákona uložil ochranné liečenie protialkoholické ambulantnou formou, pričom pri rozhodovaní o uložení tohto ochranného opatrenia vychádzal najmä zo záverov znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, v ktorom znalec konštatoval, že obžalovaný je závislý od alkoholu, ide o terminálne štádium závislosti s rysmi degradácie osobnosti. Znalec odporučil uložiť obžalovanému ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou a s týmto záverom sa stotožnil aj súd, nakoľko samotná abstinencia počas výkonu trestu u obžalovaného musí byť v súčasnosti podporená aj pomocou špecializovaného odborníka a v tejto kombinácii je predpoklad, že sa môže dostaviť pozitívny výsledok.

Na základe týchto skutočností súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie len ohľadne výroku o treste a ochrannom opatrení v lehote 15 (pätnásť) dní od oznámenia rozsudku prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne. Ohľadne výroku o vine nie je možné podať odvolanie, nakoľko obžalovaný urobil vyhlásenie o vine, ktoré súd prijal uznesením.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku).